A la font per aigua

01/10/2020



Josefina Navarro Brotons, veïna del carrer Agost cantó amb Sant Rafael, omplint el botijó i el cànter. Mitjan anys cinquanta.

Abans que s'instal·lara l'aigua corrent en els domicilis de Petrer, a la fi de la dècada dels anys 50 del segle passat, els seus habitants, com els de la majoria dels pobles d'Espanya, havien d'agafar **l'aigua de les fonts públiques per a portar-la fins a les seues cases.**

Existien a Petrer **nombrosos punts de proveïment d'aigua**, on poder omplir els cànters i els botijons, i estos estaven situats en diferents zones del nucli urbà.

Generalment eren **les dones**, com recorden les cançons, les coples i els refranys, les que solien anar per aigua a la font; la majoria de vegades calia guardar cua i les dones, mentrestant, parlaven i comentaven esperant el seu torn, raó per la qual **les fonts públiques es convertiren en un punt essencial de la convivència i relació femenina.**

Per a transportar **els cànters i els botijons** des de la font se solia fer recolzant el cànter en la cintura, sostenint-lo amb el braç esquerre, i en l'altra mà el botijó penjant. Una vegada plens els cànters, en arribar a casa eren abocats en la gerra fins que esta es completara.



Omplint els recipients en la desapareguda font del carrer Sant Rafael. / **Vicente Villaplana.**

En esta ocasió ens referirem a la **font del carrer Sant Rafael.** No fou fins a **1947** i, **a causa de la insistència del veïnat del carrer Sant Rafael i adjacents**, quan **es va instal·lar una font en el carrer San Rafael**, concretament, en la seua intersecció amb el carrer Castell. Va ser en la sessió plenària de **3 de febrer** d'eixe any, amb **Nicolás Andreu Maestre** com a alcalde, quan este va exposar la necessitat i conveniència d'instal·lar **fonts de caràcter públic als carrers de Sant Rafael i Cervantes** que **serviren per a ús i consum d'aigües i per a cobrir les necessitats domèstiques d'aquelles zones,** els veïns de les quals venien reclamant amb freqüència l'esmentat servici.

La font més pròxima al carrer San Rafael estava **en la que coneixem popularment com la placeta de Vera (carrer Gabriel Brotons) i, en 1950, esta font es va traslladar a la plaça de Dalt.**

La comissió gestora encarregada de donar el vistiplau a esta iniciativa va considerar que era beneficiós per als interessos generals de la localitat i en general per al veïnat, i acordà per unanimitat l'emplaçament de fonts públiques en estos dos carrers, facultant a l'alcalde perquè disposara el necessari i fixara el seu lloc d'instal·lació. Pel que respecta a la font del carrer Cervantes finalment es va instal·lar enfront del que poc després seria la plaça Espanya, concretament en la intersecció dels carrers Leopoldo Pardines i Rafael Duyos.



Eusebio "l'estanyaó" en la confluència dels carrers sant Rafael amb el carrer Castell. Es posava al costat de la font per a comprovar que la peça estava arreglada. | **Vicente Villaplana.**